

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/59/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112228818
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Brixiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7112228818.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: BL U. debt, s.r.o., D. XX, XXX XX H., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného advokátskou kanceláriou G.-D., s.r.o., D. XX, XXX XX H., IČO: XX XXX XXX, proti žalovanému: G. S. nar. XX.X.IXXX, naposledy bytom D. XXX/XX, XXX XX Y., zastúpeného opatrovníčkou V. R., zamestnankyňou Okresného súdu Košice I, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa R., Námestie legionárov 5, XXX XX C., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného advokátom N. Z. I., T. G. 7, XXX XX G., o zaplatenie 331,94 eur s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 29.10.2014 č.k. 40C/280/2013-90 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol žalobu a žalovanému ani vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku súd prvého stupňa uviedol, že žalobca sa návrhom na začatie konania doručeným súdu prvého stupňa dňa 8.11.2012 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 331,94 eur s úrokom z omeškania 9 % ročne od 6.3.2010 do zaplatenia a na náhradu trov konania, titulom zmluvnej pokuty.

Svoj návrh odôvodnil tým, že žalovaný a právny predchodca žalobcu G. U., a.s., IČO: XX XXX XXX, uzatvorili Zmluvu o pripojení s Dodatkom, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom žalobcu žalovanému. Žalovaný sa zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky. Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému faktúru č. XXXXXXXXXXXX znejúcu na sumu 331,94 eur a splatnú dňa 5.3.2010. Žalovaný túto faktúru neuhradil. Právny predchodca postúpil pohľadávku voči žalovanému na žalobcu.

Podaním zo dňa 25.9.2013 do konania vstúpilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa R., ako vedľajší účastník na strane žalovaného, spotrebiteľa. Podaním zo dňa 24.4.2014 vedľajší účastník namietal zmluvnú pokutu uplatňovanú žalobcom, nakoľko ide neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Zároveň vedľajší účastník uviedol viacero súdnych rozhodnutí, ktorými tuzemské sudy takéto zmluvné dojednania vyhlásili za neprijateľné zmluvné podmienky.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a to dodatkami k zmluve o pripojení, faktúrou, zmluvou o postúpení pohľadávok a zistil nasledujúci skutkový stav:

Žalobca súdu predložil tri dodatky k zmluve o pripojení č. MT GSM XXXXXXXXXX, pričom samotnú zmluvu o pripojení, ktorá preukazuje vznik zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, nepredložil.

Dojednanie zmluvnej pokuty vo výške 331,94 eur obsahuje len dodatok k zmluve o pripojení zo dňa 27.8.2008, pričom ostatné dodatky obsahujú dojednania zmluvných pokút vo výške 7.500,00 Sk. Z uvedeného dôvodu sa súd zaoberal iba dodatkom zo dňa 27.8.2008.

Podľa bodu 6 dodatku sa zmluvné strany dohodli, že v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany účastníka a následného vypojenia SIM karty zo strany podniku, je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto dodatku. Podľa tabuľky č. 1 predstavuje zmluvná pokuta 331,94 eur (10.000,00 Sk).

Z faktúry č. XXXXXXXXXX súd zistil, že právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanému zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur, bez toho, aby uviedol, na základe akých právnych skutočností k uloženiu zmluvnej pokuty došlo.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2011 spolu s protokolom súd zistil, že spoločnosť G. U., a.s., so sídlom v H., Y. XX, V.: XX XXX XXX (ďalej v texte aj ako „ST“) ako postupca postúpila pohľadávku voči žalovanému vo výške 93,05 eur na žalobcu ako postupníka.

Z výsledkov vykonaného dokazovania súd mal za preukázanú, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 16.12.2011 zmluvu o postúpení podľa ust. § 524 Občianskeho zákonníka. Žalobca súdu nepreukázal, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili zmluvu o pripojení, keďže žalobca nepredložil zmluvu o pripojení, na základe ktorej mal vzniknúť zmluvný vzťah medzi spoločnosťou G. U., a.s. ako právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Žalobca predložil iba dodatok k zmluve o pripojení, na základe ktorého malo dôjsť k zmene záväzkov dohodnutých v zmluve o pripojení.

Ak by aj žalobca preukázal vznik pôvodného zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, neunesol by dôkazné bremeno na preukázanie vzniku nároku na zmluvnú pokutu. Zmluvnú pokutu v sume 331,94 eur odvodzuje žalobca od predloženej faktúry, v ktorej nie je uvedené, na základe akých právnych skutočností došlo k vzniku nároku na uloženie zmluvnej pokuty. Podľa bodu 6 dodatku je pre naplnenie predpokladov pre vznik zmluvnej pokuty potrebné kumulatívne splnenie dvoch podmienok - porušenie zmluvných povinností zo strany účastníka a odpojenie SIM karty zo strany podniku. Žalobca nepreukázal ani jednu z uvedených podmienok a preto nepreukázal oprávnenosť nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty.

Z uvedeného vyplýva, že dôkazy predložené žalobcom neosvedčili uplatnený nárok, a to aj napriek tomu, že bol uznesením zo dňa 10.9.2013 vyzvaný na predloženie listinných dôkazov, pričom na výzvu nereagoval. Žalobca je zároveň v konaní zastúpený advokátom (advokátskou kanceláriou), ktorý má v zmysle ust. § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z.z. povinnosť pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné.

Vzhľadom k vyššie uvedenému súd návrh v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

Právne odôvodnil rozhodnutie súd prvého stupňa ust. § 115a ods. 1, 2 O.s.p., 200ea ods. 1 O.s.p., § 44 ods. 1 zák.č. 351/2011 o elektronických komunikáciách a ust. § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p..

Proti rozsudku súdu prvého stupňa a to výroku o nepriznaní trov konania vedľajšiemu účastníkovi a žalovanému, podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník.

Navrhol, aby odvolací súd zmenil II. výrok rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 29.10.2014 v časti trov vedľajšieho účastníka tak, že žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo

výške 124,28 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Z. I., do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Trovy prvostupňového konania sú uplatňované za 3 úkony právnej služby vo výške 26,56 eur (prevzatie a príprava, vyjadrenie zo dňa 24.4.2014, vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 6.6.2014) a režijný paušál 1x7,81 eur, 2x8,04 eur + 20% DPH.

V odvolaní uviedol, že súd žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca nepreukázal vznik právneho vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, pričom vedľajší účastník na túto skutočnosť vôbec nepoukázal.

Považoval za nenáležité odôvodňovať nepriznanie trov právneho zastúpenia tým, že súd žalobu zamietol z iných dôvodov ako tých, na ktoré poukázal v konaní vedľajší účastník. Podanie vedľajšieho účastníka zo dňa 24.4.2014 bolo vecné a účelné, nakoľko vedľajší účastník v ňom namietal žalobcom uplatnený konkrétny nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 331,94 eur. Ak by aj teda žalobca preukázal vznik právneho vzťahu, musel by súd žalobu zamietnuť z dôvodu, že uplatnená zmluvná pokuta predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je postihnutá absolútnou neplatnosťou.

Žalobca si na slovenských súdoch napriek právoplatným rozsudkom a explicitnému zákazu v ust. § 53a Občianskeho zákonníka stále uplatňuje nároky zo zmluvnej pokuty ako neprijateľnej zmluvnej podmienky. Za svoj postup nie je absolútne žiadnym spôsobom sankcionovaný (vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov konania priznaná nebola), preto sa mu stále oplatí zaplavovať súdy množstvom žalôb o nároky z neprijateľných zmluvných podmienok. Týmto spôsobom žalobca doslova v nie dobrej viere „skúša“, ktorý súd mu plnenie zo zmluvnej pokuty prizná.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka sa vyjadril žalobca. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 219 O.s.p. potvrdil rozsudok ako vecne správny vo výroku o trovách konania. Zároveň žiadal priznať trovy odvolacieho konania vo výške 41,52 eur (1 úkon á 31,87 + režijný paušál 9,65 eur).

Vo vyjadrení uviedol, že poukazuje na to, že súd prvého stupňa odôvodnil rozsudok tým, že žalobca nepreukázal, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili zmluvu o pripojení, keďže žalobca nepredložil zmluvu o pripojení, na základe ktorej mal vzniknúť zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Žalobca predložil iba dodatok k zmluve o pripojení, na základe ktorej malo dôjsť k zmene záväzkov dohodnutých v zmluve o pripojení.

Súd nepriznal náhradu trov konania vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, nakoľko vedľajší účastník síce namietal neprijateľnosť zmluvných podmienok, avšak vôbec nenamietal skutočnosť a dôvody, ktoré viedli súd k zamietnutiu návrhu, pričom ide o podstatné skutočnosti a dôvody, ako je nepreukázanie vzniku samotného zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, resp. nepreukázanie dôvodnosti pre uloženie zmluvnej pokuty. Preto mal súd za to, že trovy právneho zastúpenia vynaložené vedľajším účastníkom neboli vynaložené účelne, nakoľko jeho úkony nemajú príčinnú súvislosť s rozhodnutím súdu vo veci samej. Vedľajší účastník vstupuje paušálne do konaní, v ktorých vystupuje žalobca a jeho podania sú opakujúce, pričom vôbec neriešia osobitosti jednotlivých prípadov, ako je tomu aj v tomto konaní.

Uviedol, že vedľajší účastník, odborne spôsobilý subjekt, vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Vedľajší účastník, teda do konania neprinesol žiaden prínos, vo svojom vyjadrení, ako aj v mnohých iných konaniach žiadal návrh zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok, bez vzťahu ku konkrétnemu prípadu. Nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadať z úradnej povinnosti.

Poukázal na neúčelnosť uplatnených a priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

Podľa ust. § 142 O.s.p. účastníkovi, ktorú mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Jedným z predpokladov potrebných na vznik nároku na náhradu trov konania je aj účelnosť trov vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Účelnosť sa stotožňuje s pojmom nevyhnutnosť. Nevyhnutné sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony, ako napr. na zaplatenie súdnych poplatkov či hotových výdavkov. Má za to, že trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva.

Vzhľadom na skutočnosť, že vedľajší účastník podáva odvolanie len v časti nepriznaných trov právneho zastúpenia je zrejmé, že v tomto prípade nešlo o ochranu spotrebiteľa a snahu ho chrániť pred vyfakturovanou zmluvnou pokutou.

Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia, priznáva, že žalovanému neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním.

Žalobca taktiež poukázal na skutočnosť, že v súčasnosti existuje veľký počet rozhodnutí, ktoré sa týkajú obdobných konaní a nič nebráni vedľajšiemu účastníkovi, aby vstúpil do konania bez právneho zástupcu a jednoducho by poukázal na súvisiace rozhodnutia. Nie je potrebné právne zastupovanie a trovy, ktoré vznikli sú len účelové. Podľa odvolateľa ide o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Je potom otázne, či je účelom vstupu do konaní ochrana spotrebiteľa alebo zisk, ktorý vznikne z priznaných trov konania.

V odvolaní žalobca poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.6.2013 sp.zn. 5Co/375/2013, v zmysle ktorého všetky úkony vedľajšieho účastníka po obsahovej aj formálnej stránke predstavujú úkony formulárového a opakujúceho sa charakteru. Paušálny vstup združení slovenských spotrebiteľov do všetkých konaní, bez ohľadu na stav konania, vôľu spotrebiteľa účelnosť úkonov vedľajšieho účastníka, nepovažoval súd v tomto rozhodnutí za dôkaz o vôli združení naplniť cieľ stanovený v čl. III Stanov Občianskeho združení slovenských spotrebiteľov.

Vo vyjadrení žalobca zdôraznil, že sudca všeobecného súdu je povinný ex offa prihliadať na nečestné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, čo zabezpečuje, že spotrebiteľ bude mať vždy účinné právne prostriedky na ochranu svojich práv. Teda aj z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie ako aj z právnych predpisov Slovenskej republiky jasne vyplýva, že súd je povinný ex offa prihliadať na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

Vyjadrenia právneho zástupcu vedľajšieho účastníka podľa žalobcu nie sú potrebné pre rozhodnutie súdu v jednotlivých konaniach a na ochranu spotrebiteľa a nie sú žiadnou pridanou hodnotou pre spotrebiteľa, nakoľko súd má povinnosť na tieto skutočnosti prihliadať ex offa, čo v praxi aj súdy robia.

Krajský súd ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal odvolanie vedľajšieho účastníka v rozsahu danom ustanovením 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p., keďže dospel k záveru, že rozsudok v napadnutom výroku o nepriznaní trov vedľajšiemu účastníkovi a žalovanému je vecne správny.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že vedľajší účastník doručil súdu dňa 27.9.2013 oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa R., T. legionárov 5, XXX 01 C. na strane žalovaného.

Podaním zo dňa 29.10.2013 žalobca vzniesol námietku vstupu vedľajšieho účastníka do konania.

Uznesením zo dňa 11.4.2014 súd prvého stupňa zamietol návrh žalobcu na vyslovenie neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenia na ochranu občana spotrebiteľa R. do konania. Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca odvolanie. Odvolací súd uznesením zo dňa 31.7.2014 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa s tým, že výhrady žalobcu proti vstupe vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovaného považoval za právne irelevantné.

Odvolací súd uvádza, že ako vedľajší účastník sa môže popri žalobcovi alebo žalovanom zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu 10a. (v odkaze pod čiarou je aj zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa - § 93 ods. 2 O.s.p.).

Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníka súd rozhodne len na návrh (§ 93 ods. 3 O.s.p.).

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 O.s.p.).

Účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník (§ 201 O.s.p.).

Postavenie vedľajšieho účastníka je charakterizované rovnakými procesnými právami a povinnosťami ako účastníka, na strane ktorého sa pripojil alebo na strane ktorého vystupuje. Jeho postavenie je odlišné tým, že i keď koná vlastným menom, jeho postavenie je čiastočne obmedzené postavením účastníka, ktorý je dominus litis.

V predmetnej veci vedľajší účastník vstúpil do konania podaním zo dňa 25.9.2013, ktoré bolo doručené Okresnému súdu Košice I dňa 27.9.2013. V tomto podaní Združenie na ochranu občana spotrebiteľa R. oznamuje, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na podporu žalovaného podľa § 93 ods. 2 O.s.p..

Z obsahu spisu mal ďalej odvolací súd za preukázané, že vedľajší účastník poveril svojim zastupovaním JUDr. Z. I. - advokáta na základe plnej moci zo dňa 2.11.2012.

Vedľajší účastník, ktorý bol zastúpený advokátom si uplatnil podaním zo dňa 24.4.2014 trovy konania pozostávajúce z odmeny za prípravu a prevzatie zastúpenia á 26,56 eur + režijný paušál á 7,81 eur, vyjadrenie k veci á 26,56 eur + režijný paušál 8,04 eur + DPH 13,79 eur, celkom trovy právneho zastúpenia vo výške 82,76 eur.

Odvolací súd skúmal po podaní odvolania vedľajším účastníkom, či trovy konania vyčíslené a uplatnené vedľajším účastníkom sú účelné.

Trovy vynaložené účastníkom konania v spore (a platí to aj pre vedľajšieho účastníka), musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku, alebo ako v danom prípade, procesná obrana proti takémuto tvrdenému nároku.

V tomto konaní nemožno považovať trovy „vynaložené“ vedľajším účastníkom, presnejšie vyčíslené vedľajším účastníkom za účelné, lebo tieto trovy neboli v príčinnej súvislosti s procesným postojom žalovaného, resp. vedľajšieho účastníka k predmetu konania.

Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vyvodiť z článku 47 Ústavy SR. V podstate to znamená, že trovy právneho zastúpenia treba považovať za účelne vynaložené trovy. Každý má právo na to, aby bol zastúpený advokátom, Trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo obranu práva sa nemôžu posudzovať ako celok. Aj keď účastník má právo na náhradu trov konania, pretože mal plný úspech, každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne. To platí ako na trovy, ktoré boli označené ako nevyhnutné, i pre trovy právnej pomoci. Nárok na náhradu trov právneho zastúpenia však nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností. To platí aj na podania advokáta, ktoré neobsahujú žiadne skutočnosti, vzťahujúce sa na predmet sporu, na skutočnosti, ktoré zostali medzi účastníkmi konania sporné a treba ich dokazovať, nakoľko sú významné pre posúdenie veci samej.

Odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že v prípade spotrebiteľských zmlúv s účinnosťou od 1.5.2014 právny poriadok určuje orgánu rozhodujúcemu o nároku vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy povinnosť prihliadať na uplatňované nekalé podmienky zo zákona (ex offa).

Vychádzajúc z ust. § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa „orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.“ Bolo preto povinnosťou súdu prihliadať na neprijateľnú podmienku a to vyúčtovanú zmluvnú pokutu žalobcom aj bez vznesenej námietky vedľajšieho účastníka k tejto pokute.

Žalovaný by ako spotrebiteľ dosiahol v konaní rovnaký úspech aj bez pričinenia vedľajšieho účastníka a to práve z dôvodu povinnosti súdu ex offio prihliadať na túto neprijateľnú podmienku, ktorú si žalobca vyúčtoval ako zmluvnú pokutu. Vedľajší účastník v konaní nenamietal žiadne iné skutočnosti ani právne argumenty nad rámec tých, ktoré je súd povinný zistiť sám z úradnej povinnosti.

Vzhľadom k tomu, že vedľajší účastník na strane žalovaného svojim konaním neprispel k meritórnemu rozhodnutiu vo veci, odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia a potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o nepriznaní trov konania vedľajšiemu účastníkovi.

Odvolací súd v súlade s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. trovy odvolacieho konania účastníkom nepriznal. Vedľajší účastník nebol v odvolacom konaní úspešný, preto odvolací súd mu nepriznal právo na náhradu odvolacích trov konania. Čo sa týka trov odvolacieho konania žalobcu, tento podal vyjadrenie k odvolaniu vedľajšieho účastníka dňa 7.1.2015. Žalobcovi však napadnutým výrokom rozsudku o nepriznaní trov konania vedľajšiemu účastníkovi nebola spôsobená žiadna ujma na jeho právach. Odvolací súd považoval žalobcom vyčíslené trovy odvolacieho konania v súvislosti s podaním vyjadrenia žalobcu k odvolaniu vedľajšieho účastníka za neúčelné a doručovanie odvolania vedľajšieho účastníka žalobcovi na vyjadrenie súdom prvého stupňa za neopodstatnené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.